

DRAUGAS

PART TWO
RELIGIOUS SECTION

LAIVAS.

Švenčiausioji Trejybė.

MISIŲ LEKCIJA IŠ ŠVENTO POVYLO LAISKO RYMIČIAMS 11, 33—35.

Vai gilybė Dievo išminties ir žinios: kaip nesuprantamas jo išstarmės ir nesusekiami jo takai! Nes kas ištyrė ką Viešpatį jaučią? Arba keno patarmės jis klausėsi? Arba kas pirmutinis davė jam ir bus jam gražinta. Nes iš jo, per jį ir jame yra viskas: jam garbė per amžius Amen.

Lekcijos Paaškinimas.

Šią trumpytę ištrauką iš Šv. Povilo laiško Bažnyčia skiria Švenčiausios Trejybės dienai delto, kad Trejybė yra augštesnė už žmogaus protą. Nors šv. Povilo išmintis buvo daug didesnė už mūsų, tačiau ir jį nieko nestovėjo prieš Dievo išmintį. Tą žinodamas Apaštalas mokino Rymičius, su jais ir mus, kad žinotume, jog yra tiesų augštesnių už mūsų protą, o bet-gi tikrų ir neabejotinų. Kaip negalime rieškučiomis išsemti jūrą, taip mūsų protu negalime išseikti Dievo išmintį.

Šv. Povylas sako, kad niekas pirmutinis Dievui nieko nedavė ir negali norėti, kad Dievas ką nors gražintų kam nors. Jei mes ir duodame Dievui ką nors, tai tik tai, ką pirmą esame gavę iš Jo.

Netik mūsų žmogiškoji prigimtis su visomis savo dalimis, ypatybėmis ir turtais, bet tai visa kas koku nors būdu yra, ne iš savęs turi būtis, o tik iš Dievo. Ir mes ir visi daiktai iš Dievo esame ir pats Dievas savaime be keno nors pagalbos mus padarė. Jo galybė mus apima taip, kad teisingai galima sakyti, jog mes esame Jame.

Už tą visą Dievo gerumą mums mes turėtume jį nors garbinti ir mylėti amžinai.

MISIŲ EVANGELIJA SULIG ŠV. MATEUŠO, 28,18—20.

Anno metu Jėzus tarė savo mokiniams: Man yra duota visa galybė danguje ir ant žemės: Eidami tat mokinkite visas tautas krikščindami juos vardu Tėvo ir Sūnaus ir Šventosios Dvasios: mokindami juos išpildyti visa ką liepiaujums. Ir štai aš esmi su jumis iki amžio pabaigai.

Evangelijos Paaškinimas.

Šios dienos skaitymas yra šv. Mateušo Evangelijos užbaiga. Ji aprašo, kaip V. Jėzus atsikėlęs ir numirusių susėjo su savo mokiniais Galilėjoje ant kalno. Tas kalnas buvo paties Išganytojo pažymėtas mokiniams susirinkti, tik Evangelistas neparašė kalno vardo.

Mokinių prisirinko daugiau negu penki šimtai. Ta skaičinė nežymėta šv. Mateušo Evangelijoje, bet ją pasako šv. Povylas savo pirmajame laiške Korintiečiams (Cor. 15, 6). Jiems bekalbant V. Jėzus pasirodė beateinąs iš tolo. Kol Jis buvo atstu vieni susyk pažino, kiti dar abejojo (Mat 28, 17). Išganytojui priėjus artyn pažinusių pagarbino Jį, bet buvo tokių, kurie abejojo ar-gi gali nužudytas žmogus keltis iš numirusių.

Labai svarbius žodžius tada ištarė V. Jėzus: "Duota yra man visa valdžia danguje ir ant žemės: Eidami tat mokinkite visas tautas." Jais Jisai pažymėjo skirtumą tarp Dievo mokslo ir pasaulio mokslo. Žmonių mokslas eina iš žemės, o Dievo tikėjimas paeina iš dangaus. Žmonių mokslininkų darbas yra skelbti tą ką akys mato ir pirštai paliečia. Bet jie ne viską paliečia ir ne viską mato. Yra tiesų, kurias žmogus gali patirti tik iš Dievo apreiškimo. Tas Dievo apreiškimas tiesas skelbti yra apaštalų ir jų įpėdinių darbas.

Bet Kristus sako, kad negana yra skelbti tiesas: dar reikia išpildyti, ką Jis liepęs. Ne kiekvienas turi teisės reikalauti iš žmonių, kad jie pildytų jo liepimus. Tai-gi Kristus pasisako turis teisės reikalauti paklusybės iš žmonių: Jis turi visą valdžią danguje ir ant žemės.

Šv. Jono Evangelijoje užrašyta iš kur ta Kristaus valdžia. Jis sako: "Kaip siunte mane Tėvas, taip aš jus siunčiu" (Jon. 20, 21). Tą ištaręs Jis jiems davė galybę atleidinėti nuodėmes. Tokios galybės nei vienas žmogus negali turėti iš savęs tik iš Dievo. Kristus nevien pasakė, bet ir parodė, kad jį turi, nes abejojantiems apie tai parodė stebuklą: neišgydomą stabu sergantį žmogų susyk sveiku padarė, tardamas stovintiems aplinkui: "Kas yra lengviau, ar tarti stabu ištiktam: Atleistas tau tavo nuodėmės, ar sakyti: kelk, imk savo lovą ir eik. Ir tas susyk atsikėlė (Mrk. 2, 12). Neįsimanantieji žmonės nežino skirtumo tarp dušios ir kūno, tarp Bažnyčios ir pasaulinės valstybės. Kas gera kunui tas negera dušiai; kas naudinga pasaulinei valstybei, tas kenksminga Bažnyčiai. Pasaulinėje valstybėje visa valdžia eina iš Dievo žmonėms, o iš žmonių jį išrinktisiems ponams. Bažnyčioje visa valdžia iš Dievo Tėvo eina V. Jėzui, iš V. Jėzaus eina apaštalams, iš apaštalų vyskupams ir kunigams. Daugelis žmonių supraną, kad plieno liejyklą negalima taip tvarkyti kaip kurpių dirbtuvę. Bet kas žin kodėl yra nesuprantančių, arba apsi-ntančių nesuprantančių, kad Bažnyčią negalima taip tvarkyti, kaip pasaulinę valstybę.

Pati svarbiausia šitos Evangelijos dalis yra Trijų Dievo Asmenų vardai. V. Jėzus kiekvieną žmogų liepė krikščinti Švenčiausios Trejybės vardu. Visi katalikai žino asmens ir prigimties skirtumą. Tą žinodami suprantame, jog Dievo yra viena prigimtis o trys asmenys. Tik mes nepratę esame matyti daigtų, kuriuose prigimties ir asmens skaitumuo tas pats. Tokių daigtų pasaulije nėra. Tik Dievas turi tris Asmenis vienoje prigimtyje ir V. Jėzus dvi prigimti viename asmenyje.

Šv. Trejybės tiesa yra plati ir aiški. Čionai neturime gana vietos jai nors trumpai išdėti. Patariame pasiskaityti knygą "Katalikų Tikyba" (Tomas I p. 106—117). Ją parašė kun. P. Bučys, atspausdino "Draugo" Beidrovė Chicagoje.

Pirmasis Sekmadienis po Sekminių.

MISIŲ LEKCIJA IŠ ŠV. JONO PIRMOJO LAISKO 4, 8—11

Mylimiausieji: Dievas yra meilė. Tuomi Dievo meilė pasirodė mums, kad savo vienatinį Sūnų Dievas nusiuntė į pasaulį, idant gyventume per jį. Tame yra meilė, ne kaip kad mes butume emę mylėti Dievą, bet kad jisai pirmutinis emė mylėti mus, ir nusiuntė savo Sūnų permaldauti už mus nuodėmes. Mylimiausieji: jei Dievas taip myli mus: ir mes turime mylėti vieni kitus. Niekas niekadoms nėra Dievo matęs. Jei mylime vieni kitus, Dievas liekasi mumyse ir jo meilė mumyse buva tobula. Iš to pažįstame, jog jame esame ir jis mums: kad iš savo dvasios yra davęs mums. Ir mes matėme ir liudijame, kad Tėvas siuntė savo Sūnų pasaulio Išganytoją. Kiekvienas, kuris išpažįs, kad Jėzus yra Dievo Sūnus, Dievas jame bus ir jis Dievuje. Ir mes pažinome ir įtikėjome meilei, kurią Dievas turi mumyse. Dievas yra meilė: ir kuris gyvena meileje, Dievuje gyvena ir Dievas jame. Tuomi Dievo meilė yra tobula mums, kad įsitikėjimo turėtume teismo dienoje: nes kaip jis yra ir mes esame šitame pasaulyje. Meilėje nėra baimės, bet tobula meilė išmeta lauk baimę, nes baimė turi bausmę. Kas-gi bijosi, nėra meilė tobulus. Tai-gi kas mylėkime Dievą, kadangi Dievas pirmutinis emė mylėti. Jei kas sakyty, kad myliu Dievą ir tavo brolio neapkęsty, melagis yra. Nes kas nemylti savo brolio, kurį mato, kaip gali mylėti Dievą, kurio nemato? Ir tą įsakymą turime nuo Dievo: kad kas myli Dievą, mylėtų ir savo broli.

MISIŲ EVANGELIJA SULIG ŠV. LIUKO 6, 36—42.

Anno metu Jėzus tarė savo mokiniams: Bukite gailėstingi, kaip jusų Tėvas yra gailėstingas. Visai neteiskite, kad netaptumėte teisiami: visai nesmerkite, kad netaptumėte smerkiami. Atleiskite, kad ir jums būtų atleista. Duokite ir jums bus duota: saiką gerą, prigrustą ir supurtytą ir su kauptu duos jums ir glėbį. Nes tuo pačiu saiku, kuriuo seikėsite, bus jums atseikėta. Bet kalbėjo jiems panašumą: Ne jau-gi gali aklas aklą vesti? ar-gi ne abu įpuola į duobę? Mokins nėra augštesnis už mokinioją: bet tobulas bus kiekvienas, jei bus kaip jo mokiniojas. Bet kodėl matai krislį savo brolio akyje, tik rasto esančio tavo akyje nepastebi? Arba kaip gali sakyti savo broliui: Broli, leisk, išimsiu krislį tau iš akies: pats savo akyje rasto nematydamas? Veidmainy, pirma išmesk rastą iš savo akies ir tada praragėsi, kad išimtum krislį iš savo brolio akies.

ARTYMO MEILĖ.

Bendra Pastaba apie Lekciją ir Evangeliją.

Ir Lekcijos ir Evangelijos pirmame Sekmadienije po Sekminių stambioji mintis yra bendra, butent, kad krikščionies stambioji dorybė yra meilė. Dievą mylėti yra augščiausia dorybė, bet ji pasiekama nekitaip, kaip mylint artymą. Kune gyvendamas žmogus ir dorybės turi pradėti nuo kuno. Jei kas nemylti artymo matydamas jį, o sakosi mylys Dievą nematydamas Jo, tas apgaudinėja, arba klysta. Daug daigtų Išganytojas atkartotinai primindavo žmonėms, bet tankiai už kitus Jis minėdavo meilės reikalą. Mums lengva mylėti asmenis, su kuriais nesuseiname, bet meilė buva tikra tada, kad mylime drauge su mumis gyvenančius žmones vienos su mumis lyties, kuomet turime nuo jų pritirti nemalonumų ir skriandos. Taip tikroji meilė nesidaro be kantrybės, o kantrybė be atsižadėjimo savęs.

KATALIKIŠKOS ŽINIOS.

iš N. C. W. C.

IS AIRIJOS.

Iki šiol Anglijos vice-karalium Airijoje galėdavo būti vien tik protestantas, bet dabar tas įstatas atmainytas ir vice-karalium paskirtas katalikas Lordas Edmundas Talbot. Jis negali eiti Mišių klausyti nei į katedrą, nei į kitą viešą miestą bažnyčią, nes sinfeineriai jį bandytų nužudyti bažnyčioje arba netoli jos. Jis negali klausyti Mišių savo namuose, nors turi dvejus. Vieni namai Dublin Castle turi kopyčią, bet ji yra protestantiška ir tuose namuose karalius paprastai trumpai buva. Nuolatai vice-karalius gyvena Parko Ložoje (The Lodge in the Parke). Ta vieta mažiau ir sunkiau prieinama sinfeineriams. Todėl ir p. Talbot turės tenai gyventi. Bet masonų Ložoje katalikų kopyčė lyg nei ne vieta. Todėl katalikui visai nepažanku būti vice-karalium Airijoje. Tiems vice-karaliums nebuvo blogesnių laikų kaip dabar, ir dabar katalikui teko vice-karalium vieta. Kada bus geresni laikai, tada

užtektinai bus kandidatų tai augštai vietai iš kitokio tikėjimo žmonių.

PRANCUZIJA.

Paryžius, Balandžio 28. Čionai mirė daktaras Leray, radioterapijos viršininkas Šv. Antano ligonbutyje. D-ras Leray įkurė X-spindulių įstaigą 1902 m., kuomet tos mokslas buvo tik pradėdamas. Tada dar nebuvo žinoma, kaip atskirti tų spindulių kenksmingąją veiksmę nuo naudingosios. Delto daktaras gavo ligą. Pirmiausiai jis turėjo duoti nupjauti pirštą, o paskui pamatė, kad visa po oda ligos apimta. Jis nesiliovė dirbęs. Karės metu pats sirgdamas jis gydė kitus mokino gydyti, nes buvo gydytojas mokslininkas. Pavojingų spindulių tyrinėjimas buvo užmūšęs daktarą Infroit'ą. Lydėdamas jį į kapus daktaras Leray galėjo numanyti kiek laiko truks iki kol jis pats numirs. Tą jis pasakė savo ir nabašninko draugams. Šį pavasarį atėjo tas gydytojo įspėtasis laikas. Priešmirtiniai kentėjimai buvo aštuonias savaites. Visu tuo laiku gydytojas turėjo pilną protą, kada jo kunas merdėjo. Gydytojas buvo tikintys ir savo tikėjimą pildantis katalikas.

Prancuzai buvo susirupinę apvalioju Reims'o katedros langu ties didžiomis durimis. Langa tapo sudaužytas, o daktarinis menas nemoka padaryti taip gražaus stiklo, kaip jis buvo daromas tryliktoje šimtmetije, kada Reims'o katedra statyta. Tik štai raštininkas L. Vauxcelles paskelbė, kad Richard Burgsthal dažintų stiklą dirbėjas gali padaryti naują langą visai tokį, kaip sumuštas, nes turi atradęs tas pačias priemones, kurias vartodavo senieji amatininkai. Įkaitydamas stiklą iki 1300 ir 1600 Celsijaus laipsnių p. Burgsthal 1913 metais atrado kaip darosi šatrų Mėlynis (Blue de Chartres), paskui Brangakmenio Raudonį (Rouge de Rubis); ilgainiu jis atrado ir kitas vansas. Tai-gi jis ištiesų galės atdirbti brangųjų sudaužytąjį stiklą. Turime pažymėti, kad prieš sunkaus išdavimo atrasti senovės stikladarbių užmirštąsias priemones daug prisidėjo ir St. Francis'o seminarijos rektorius kun. d-ras Augustas Breig savo daktariškąja disertacija "Glassmalerei im XIII Jahrhundert". (Stiklo dažymas XIII šimtmetije). Breig'as parodė iš sumuštų Hauterive's langų jog senieji amatininkai klodavo iki šešių eilių stiklo ir dažų, kol rasdavo reikalingąją varšą.

Katalikiškojo Universiteto trioboje Paryžiuje, Balandžio 11, buvo surinkimas atstovų iš Prancuzijos ratelių vadinamų "Etudes Catholiques", t. y. Katalikiškų Tyrinėjimų rateliai. Jie tyrinėja visuomenės klausimus ir darbininkų reikalus. Suvažiavimas pažymėjo, kad skiriasi nuo revoliucionistų ir pripažįsta autoritet reikalą dirbtuvėse. Bet jis pripažįsta taip-gi, kad reikia padauginti dirbtuvių tarybų skaičių, kad reikia paraginti fabrikantus, tam tikromis sąlygomis, leisti darbininkams dalyvauti dirbtuvės direkcijoje. Toliau sutarta stiprinti korporatyves katalikų darbininkų organizacijas, profesionalį sąžiningumą, užsinteresavimą visuomenės reikalais ir supratimą jog taika visuomenei naudinga.

Senatorius Lamarzelle, katalikas, padavė numanymą, kad prasižengimus prieš padorumą viešose vietose teistų paprastieji teismai, kurie labiau moka atskirti tiesą nuo pagražinio advokato kalboje, negu nespecijalistai prisiekusieji teisėjai. Tie dažniausiai paliausuoja visus kaltininkus. Senatorius jį tą sumanymą įvedė uždraudimą begėdiškų lošimų, iškabų ir kitų tokių. Teismų ministras pritarė senatoriui Lamarzelle ir valdžios vardu sumanymą įnešė į parlamentą.

AMERIKA.

Dallas Gegužio 9. Šitos vietos katalikų vyskupas Juozapas P. Lynch Sekminėse šventys bažnytelė mieste Gladewater. Bažnytelė maža, bet tuomi ypatinga, kad ją, gali sakyti, pagamino katalikystės priešai. Ji šiteip įvyko. Pirm 25 metų į Gladewater atvažiuoja prakalbių laikytojas — plovotojas, kuris daug visokio blogo skelbė prieš katalikų Bažnyčią. Vienai jaunai mokiniojai protestantei tat pasirodė abejotina. Ji emė pati daugiau skaityti ir klausinėti apie katalikiją. Tarp kitko ji perskaitė kardinolo Gibbons'o veikalą. "The Faith of Our Fathers" (Musų Tėvų Tikėjimas). Ištyrus katekizmą ir kitas katalikų knygas jauna mokinioja tapo katalike. Ji buvo pirmutinio to tikėjimo žmogus Gladewater'e. Antras katalikas tame mieste atsirado tada, kada mokiniojos sesuo iškėjo už p. J. O'Byrne, kataliko. Paskui ir pati mokinioja iškėjo už p. Follwell, bet tas buvo protestantas. Jis veikiai tapo kataliku. Katalike tapo ir jos sesuo. Taip susidarė pirmi dvi katalikiški šeimyni Gladewater'e. Dabar ten yra jau apie 50 žmonių. Jų bažnytelė bus šv. Brigytos vardu.

St. Antonio Texas Gegužio 9. Čia del mažo dalyko buvo besidarant tikėjiminė kova. Katalikai kreipėsi į Auklėjimo Valdybą (Board of Education), kad leistų Main Ave., Augštosios Mokyklos svetainėje parodyti krutamuosius paveikslus apie katalikų dalyvavimą karėje. Rodymas turėjo būti 26 ir 27 Balandžio. Kąkurie karštuoliai katalikų priešai pakėlė triukšmą, kam mokykla yra duodama katalikams. Balandžio 26 Auklėjimo valdyba susirinko apsvarstyti protestą. Pasirodė, kad mokyklų triobos buvo pavidamos metodistams, žydams, campbellitams ir kitokioms tikėjiminėms organizacijoms. Tuomet valdybos pirmininkas pastatė klausimą, arba neduoti nei vienam tikėjimui, arba duoti visiems. Valdyba nubalsavo duoti visiems, todėl nedrausti nei katalikams. Kuomet tas gana ramiai darėsi valdyboje, laikraštijoje buvo daug triukšmo ir net vietinis vyskupas A. Drassaerts turėjo įsikišti jį tą ginčą savo straipsniu raštyti į vietinį dienraštį "Express".

Washington D. C. Gegužio 16. Charles P. Neill tapo paskirtas direktorium įstaigos, kurioje katalikai vyrai ir moterys moksis kaip naudingiausia veikti visuomenei. Tiesą pasakius tai yra dvi įstaigi: National Service School for men ir National Service School for Women. Negalima buvo parinkti geresnio direktoriaus, nes p. Neill yra buvęs Darbo Komisionierium prie trijų prezidentų: Roosevelt's Taft'o ir Wilsono. Jis yra buvęs universiteto profesorium prieš tai. Jo mokslingus ir visuomeninius nuopelnus sunku išskaitliuoti trumpame straipsnelije. D-ras Neill yra gimęs Rock-Island'e Illinois valstijoje 1865 m. Karo laiku jis, kaip ypatingas visuomenės dalykų žinovas ir darbininkų reikalų protingas užtarėjas, buvo geležinkelio darbininkų ir Geležinkelių Valdytos taikintojas. Jis priklauso prie keleto mokslingų draugijų.

Kaip visose vyskupijose, taip ir Washington D. C. Šv. Povilo parapijoje susidarė vietinė katalikų vyrų organizacija (Social Unity of the National Council of Catholic Men). Šita parapijinė organizacija tuomi skiriasi nuo kitų, kad turi nepaprastą pirmininką, butent admiralą William S. Benson'ą, kuris yra Amerikos Suvienytų Valstijų Laivyno Valdybos pirmininkas (chairman of the U. S. Shipping Board). Viename Washington'e D. C. jau yra trisdešimt tokių katalikiškų organizacijų, kuriose nariai yra vien tik vyrai pasauliečiai.

Katalikiškos augštosios mergaičių mokyklos vadinamos Trinity College trys auklėtinės dalyvavo priėmimo komitete, kuris pasveikino garsaus išradėjo Curie našlę, atvažiuavusią į Ameriką Paskutinė, t. y. baigiančiųjų klesą iš tos mokyklos antradienije Gegužio 10, drauge su kitų moteriškų mokyklas baigiančiomis auklėtinėmis tapo priimti Baltuose Namuose. Mergaitės buvo viešiose pas Prezidentienę.

Michigan'o valstijos ginčas už mokyklas jau, turbut, baigiasi. Valstijos teisdavybė sutarusi su katalikų vadais Michigan'e išdavė šitokį įstatą, kurį pagyrė ir katalikų Gerovės Taryba. Butent, kad visų, ir privatinų, t. y. bažnytinių, mokyklų mokiniojai ir mokiniojos prieš Rugsėjo 1, 1925 metų įgys tokį mokslo užbaigimo liudijimą, kurio reikalaujama iš mokytojų valstijos įstaigose. Kurie jau 10 metų yra mokiniojavę, tie gaubumo liudijimą gaus be egzaminų. Kur yra reikalaujama praktikos bus priskaitytas mokiniojavimas privatinėse ir parapijinėse mokyklose. Valstija turi teisės prižiūrėti visas mokyklas, kad jose būtų išpildytos sveikatingumo taisyklės, kad programai būtų tvarkoje, ir kad mokiniojai turėtų augščiau žymėtasiems ypatybes. Šitas taisyklės pripažino ir Katalikų Gerovės Taryba Washington D. C., patardama kitų valstijų katalikiškoms mokslo įstaigoms rengtis, kad galima būtų išpildyti panašius reikalavimus.

Trečiadienije Gegužio 11 čia buvo Maryland'o valstijos ir Kolumbijos Distrikto gydytojų posėdis. Tat yra Amerikos Gydytojų Kolegijos

sekcija (Sections of the American College of Surgeons). Posėdiję kalbėjo medicinos specialistas, katalikiškų Ligonbučių Sąjungos prezidentas jezuitas kunigas C. B. Meulnier. Jo kalba buvo apie tai, kaip pagerinti Amerikos ligonbučius. Jis pažymėjo, kad per Suvienytą Valstijų ir Kanados ligonbučius pereitais metais perėjo apie 8 milijonai žmonių, kad visomenė besigirdama šių laikų šviesybė taip mažai išmano apie sveikatingumo reikalus, taip daug vartoja burtam lygių priemonių ir pačių burtų, kad ir praėitę vargu buvo tiek tamsybės. Kalbėtojas išrodinėjo, kad sveikatingumui, visuomenei, ypač atskiriems žmonėms daugiausiai kenkia dar daugelį vietos tebegyvojamis įprotis, kad gydytojas atsigaubena sau ligonį ir ligonbutį ir tik jis vienas težiūna kaip jis su juo daro, neduodamas ligonbučio valdybai nieko kištis į gydymą. Delto pasidaro "gydytojų" burtininkų išgalėjimas. Žmonės nežino kam tikėti.

Kataliku tapo 33-čio, t. y. augščiausiojo laipsnio masonas. Savo laipsnio masoniško sūsių ženklu jis padėjo Nekalto Prasidėjimo koplyčioje prie Katalikiškojo Universiteto. Ka da bus pastatyta pradėtoji Tautinė Šventvietė — Bažnyčia, tai tie ženklai kaip atvirtimo prirodymas bus padėti toje bažnyčioje. Kiti žmonės ir tą statomąją bažnyčią aukoja brangenybes: auksinius daiktus. Auksinės dovanėlės, jei jos neturi ypatingos artistinės vertės, taps sutar-pintos ir iš jų bus padarydinti šventieji indai. Paskutiniu laiku tokių aukų gauta tarp 10,000 ir 15,000 dolerių vertės.

Chicago, Ill. Gegužio 16 d. Vietinis kunigas F. C. Kelley užtarė Vokiečių misijonarius prieš Anglijos valdžią. Talkininkų laimėjimas neišėjo ant gero katalikų misijoms Afrikoje. Ten buvo daug ir gerai vedamų tikėjimo, apšvietos ir kultūros įstaigų, kuriose dirbo Vokiečiai katalikų kunigai. Pranezai tuos kunigus išvarė neprisleidami nei šnekėti apie kultūros reikalus. Anglai buvo beisvara, bet sutarė kaikuriam laikui palikti. Kunigas Kelley padarė, kad laikinasis palikimas tapo nuolatiniu ta sąlyga, kad vienuolijos, kurios iki šiol buvo skyrusios Vokiečiams ir Afrikos ir Azijos misijas paskirs dabar misijonarius Anglijos karaliaus pavaldinius, kilusius iš pačios Anglijos, arba iš jos kolonijų, arba dominių. Nors dalykai dar nėra visai gerai virte, bet yra daug geriau negu buvo nesenoje praėitėje. Sv. Tėvas per Kardinalą Gasparri kunigui Kelley išreiškė savo nuoširdų dėkingumą, nors kun. Kelley dirbo visai neoficialiai. Oficialiai tas dalykas buvo pavestas Kardinalui Bourn, Westminster'o Arkivyskupui Londone.

Boston Mass. Gegužio 14. Katalikiškoji mokslo įstaiga vadinama Boston College šiemet pradėjo vajú surinkti du milijonu dolerių naujoms trioboms ir pagerinimams. Dar nepraejo nei pusė laiko skirto vajui, o jau surinkta \$1,003,000. Viena diena atnešė \$375,000. Kardinalas O'Connell davė \$25,000. Jo pagalbininkas vyskupas J. G. Anderson aukojo \$11,000.

RADINYS.

Parašė kun. Alexander.

Pensilvenijoje yra vienas miestelis New B. Jo gyventojai buvo smarkiai priešingi katalikams. Užkviesti duoti tenai misijas mes trys kunigai susitarėme gerai ir ketinome gerai užpulti tą Bažnyčios neapkenčiančią vietą. Musų širdys degė degė ir mes tikėjomės laimėti Kristui daug dušių. Tik štai nelaimė: musų vadas apsirgo! Jis vienas atstodavo pulkus. Apie jį galima budavo sakyti, kas buvo išstarta apie jį: "Rymietis kaimėsnis už kitus rymiečius." Liga buvo teip smarki, kad musų vadas negalėjo išlipti iš lovos. Jau nekaltant apie pačios ligos kentėjimus, nelaimė buvo ir ta, kad gerai prirengtos misijos emė griuti. Delto skaudėjo širdį jam sergančiam ir mudviem sveikiem. Matyt Dievas naudojas žmoūnėm kaip frankiais, bet ir be jų Jis gali apseiti. Kartais jis tą parodo.

Misijas pradėjova mudu dviesia. Misijų laiku vieną vakarą iš miesto ligonbučio pranešė, kad vienas Italas serga ir šaukiasi kunigo. Man teko eiti ir nuėjau nieko nelaukdamas. Mane pasitiko mandagi slaugotoja. Pažinusi kunigą ji tuo nuvedė mane pas ligonį. Italas buvo labiau nusigandęs negu susirgęs. Truputį nušales jis buvo gavęs slogą ir nosį. Sloga buvo neper-smarkiausia. Pasakęs keletą meilingų žodžių aš atsisveikinau su Italų.

Eidamas per kambarį aš kalbinau kitus ten gulėjusius ligonius. Terp jų radau vieną jauną kokių dvidešimties pirmų metų vaikiną. Jo veidas išrodė jaunutis lyg vaiko. Tas bernelis labai sunkiai sergo. Aš pasilenkiau ties juo ir pašnibždomis užkalbinau.

- Ar tamista katalikas?
- Jis atsimerkė ir pakratė galvą, duodamas suprasti, kad ne. Aš paėmiau jį už rankos ir tariau.
- Dieve duok tamistai ramią naktį. Bet, suneli, tamista smarkiai sergi!
- Jis atkreipė galvą į mane ir tarė:
- Ar tamista esi katalikų tėvelis?
- Teip Aš kunigas! atsakiau.
- Kaip džiaugiuosi. Aš tuo mirsiu ir turiu mirti kataliku.
- Kodėl tamista nori mirti kataliku?
- Aš manau, kad tik katalikų tikėjimas yra geras.
- Kodėl tau teip rūdosi, suneli?
- Aš augau ir bėgiodavau tik su katalikų vaikais. Paskui su jais dirbau ir po darbui visi nuedavome bažnyčion vakarais ir pamaldas. Aš niekad negavau išmokti neikokio tikėjimo, bet tie vaikinai buvo geri. Mano tėvas antrą pačią vedęs išvarė visus vaikus dar mažus pelnytis duonos. Aš dirbau prie telefonų kol apsirgau. Vaikiniai šnekėdavo, kad į dangų neįeis, kas nekrikštytas katalikų bažnyčioje. Tėveli aš noriu krikšto.
- Aš išvydau, kad pats Dievas įteikė šitą dušią man į rankas ir tylomis dėkojavu Viešpačiui.
- Ar jau esi krikštytas, suneli?
- Ne, tėveli!
- Ar moki persižegnoti?
- Jei mane pamokinsi, tėveli.

Man darėsi graudu. Bernelis buvo nekaltas ir teisingas. Aš jį išmokinau žegnotis, pasakian pačias reikalingiausias tikėjimo tiesas ir porą trumpučiuikų maldelių. Paskui išėjau žadėdamas rytmetėje anksti grįžti, pakrikštyti ir duoti kitus sakramentus. Jis karštai man dėkojo.

Gavau skubintis į bažnyčią, nes buvau per ilgai užtrukęs pas ligonį. Žmonės susirinkę į misijas jau laukė. Atlikęs vakarinį Misijų darbą, dėkojavu Dievui už to bernelio dušią, kurią išgelbėjo Dievo gerumas. Rytmetėje anksti su Šv. Sakramentu, su šventas aliejais skubinau į ligonbutį. Bernelis buvo dar silpnėsnis, bet jo veidas tarsi žydėjo džiaugsmu. Pasakiau, kad persižegnuotų. Jis tą padarė labai maldingai ir atkartojo vakar išmoktasias trumpas maldėles. Jis sakėsi per naktį kalbėjęs jas. Stėbėtina, kad teip sunkiai sirgdamas jis tei gerai viską atsiminė.

Aš rengiausi jį pakrikštyti ir jau buvau viską paruošęs ant mažo staloje šale jo lovos. Jis tarė silpnu balsu.

- Tėveli! aš ką noriu pasakyti. Viena syk aš esmi krikštytas, tai buvo seniai.
- Kaip tai, užklausan aš? Kodėl ma vakar nesakei? Kas tamistą krikštijo?
- Užmiršau, tėveli! Aš pats save pakrikštijau. Mat vaikinai sakydavo, kad niekas negali matyti Dievo veido be krikšto. Tai aš išmokau krikšto žodžių, pasiėmiau atlikusių nuo vaisių blekinaite, prisipyliau vandens ir išėjau į lauką, kur niekas nematė, paskui aš užpyliau vandenį sau ant galvos, tardamas žodžius. Mą rodos, kad aš privalau tamistai pasakyti, kai atsiminiau.
- Tiesą sakant tai visai nebuvo krikštas. Bet bernelio nuširdumas suspaudė man širdį beveik iki verkiant. Aš jam pasakiau, kad niekas pats save negali pakrikštyti, ir kad dabar aš tuo pakrikštysiu tikrai.
- Tą padaręs aš pamokinau vaikiną apie Paskutinį Patepinimą ir apie Švenčiausią Sakramentą. Bandžiau tuos dalykus išdėti teip aiškiai, kaip tik galima pačiu trumpiausiu laiku. Mą bekalbant jis tarė:
- Tėveli, aš noriu suprasti ką tamista sakai ir tikiu teip, kaip mokina Katalikų Bažnyčia.
- To ir tereikėjo. Aš daviau jam Paskutinį Patepinimą ir Pirmąją Komuniją, Jo veidas spindėjo. neapsakoma nežemiška rami linksmybe.

Pasakęs "Sudiev", aš grįžau į bažnyčią ir daugiau nebe-mačiau to bernelio. Jis mirė ta pačia diena.

Sugrįžęs namo aš apsakiau tą visa sergančiam draugui misijonoriui. Jis pakėlė rankas augštyr ir karštai ištarė:

Ačiū Dievui! Mus misijos puikiai pasisekė.

Misijos tuom tarpu ėjo gana gerai. Mudviejų vadas pagijo tiek, kad galėjo pributi užbaigoje.

Nors Italas ir bereikalo šaukėsi kunigo, bet buta kito reikalingo. Iš šios asarų pakalnės jis tapo perkeltas į dangų džiaugtis V. Dievo veidu.

Viena dušia, bet ir ji yra verta brangiausio Dievo Sumaus Kraujo!

MOTINOS RAŽANČIUS.

Parašė kun. Alexander.

Visą vakarą išbuvau klausykloje. Penkioliką minučių prieš dvyliką lipau augštyr savo kambarin ir išgirdau skambinant. Nuėjau prie durų.

- Kas čia? paklausiau.
- Žmogus; noriu matyti kunigą.
- Bet ne laikas matyti kunigą. Ar kas serga?
- Taip, Tėve, pasigirdo liudnas balsas. Aš esu blogesnis už ligonį

Atsidariau duris ir pamačiau žmogų, prastai apsirėdžiūsi.

— Tėve, tarė jis, ar nori išgelbėti dušią?

Jis ėjo vidun, man ne kviečiant. Toks jo pasielgimas man išrodė keistai. Težias šiuosyk aš nesibijojau. Karidoriuje maž-ką švietė žiburys. Aš pradėjau domėtis į valkatą. Jis nusiėmė kepurę, ir aš pamačiau baltą, išblyksų vėidą, sutarštytus plaukus, šiaip-taip sulopyta sermėgą ir juodas rankas. Jo akys žibėjo, lyg norinčio ką nepaprasta pasakyt. Aš laukiau ką jis pradės.

— Tėve, aš esn vagis ir priklausau prie vieno plėšikų pulko. Nesibijok tarė jis, matydamas kad aš pradėjau trauktis atbulas. Aš kitados buvau geras katalikas, bet keli metai jau kaip nepildau tikėjimo. Šiakt aš užpuoliau nekaltą žmogų, kuris buvo ką-tik gavęs užmokestį. Aš pagriebiau jį už kaklo ir išėmiau iš jo kišenius popierinius suvyniotus pinig-us. Įsimaišęs juose buvo ražančius. Pamatęs ražančių aš pradėjau drebėti. Mano motinos veidas pasirodė man. Tuojau įspraudžiau pinigus žmogaus rankon ir tariau: "Stai te tau; aš pasiliksiu sau šitą", ir pirm negu jis suriko, aš nubėgau šalin pasislėptų, ir atsisedęs, žiūrėjau į tą ražančių.

Aš pamačiau musų namelį laukuose ir mano seną motiną (Dieve duok jai dangų!) sėdinčią kresėje šale triobelės su ražančiumi rankose. Saulė buvo skaisči, ir gyvuliai lauke bėginėjo, o mano mama žiūrėjo į mane. Aš paklausiau, ar ko nori, mama? Ne, sunau, tik tu buk geras. Aš kalbu ražančių už tave. Tėve, aš girdėjavu jos balsą taip aiškiai, kaip girdžiu pats savo, ir jis mane sugraudino. Aš pasiryžau pasitaisyti ir tapti doru žmogumi ir matyti kunigą šiakt. Aš turėjau maža vilties rasti taip vėlai naktyje, ir aš manau Dieva pasigailėjo manęs, išrinkamas Tamistą man patarnauti.

- Sunau, tariu, ar nori atlikti išpažintį?
- Tam aš čia atėjau, Tėve!

Aš įsivedžiau jį kambarėlin, pasiėmiau stulą, jis atsiklaupė ir atliko išpažintį.

Tai buvo nepaprasta. Tamsus kambarys, vientik karidoriuje žiburėlis spingsojo; tyla bei ramumas namelyj ir visame mieste viešpatavo; Dievo darbas tapo išpildytas. Jam išeinant mudu ir vėl stovėjova prieangėje ir jis tarė:

- Tėve, pasitiekė manim. Aš neturiu nė skatiko ir nežinau kur gauti. Subatoje aš sugrąžinsiu tamistai kiek man paskolinsi šiandien.

Aš įkišau ranką kišeniun. Ištraukiau du paskutiniu doleriu.

- Gaila, kad tik tiek turiu, tariu.
- Tiek užteks, Tėve. Aš bandysiu susirasti darbą, o už dirbęs sugrąžinsiu ateinančioje subatoje. Sudiev.
- Dievas telaimina tau, sunau, tariu. "Sudiev". Ir uždariau duris.

Ilgai nebegalėjau užmigti. To žmogaus veidas stovėjo man akyse, ir tas ražančius ir toji aiški išvaizda jo motinos sėdinčios kresėje kalbančios ražančių pasirodė man net sapnyje.

— Ar jis grįš? klausiau pats savęs, ir variau šalyn abejojimą. Visą savaitę mąsčiau ar jis ateis. Aš žinojavu, kad jis ateis kada nors, bet maniau, kad galbut negreit.

Atėjo šeštadienis. Vakare einant iš savo kambario vakarieniauti, mandagus žmogus pasikėlė nuo kėdės prieangėje, kur laukė, ir emė eiti artyn.

- Tėve, jis tarė, aš atėjau sugrąžinti jums du doleriu. Gavau darbą.

Aš nepažinojavu jo kol jis prakalbėjo, o tada pasisveikinau su jo.

- Man linksma matyti Tamistą, tariu. Aš žinojavu, kad Tamista grįši kada nors, bet nemaniau, kad taip greit.
- Aš norėjau duotą žodį išpildyti, Tėve, jis tarė. Kuomet aš susipratau ir atėjau pas jus, aš žinojavu, jog Dievas padės man, ir taip atsitiko. Ačiū Sutvertojui už tai. Ačiū. Jam ir mano gerai maldingai motinai.
- Tamista ir vėl ateisi? užklausiau.
- Taip, Tėve; aš ateisiu kitą šeštadienį.
- Palikęs mane ties durimis, jis nuėjo, linksmas su tvirtu

pasiryžimu. Žiūrėdamas į tuos du doleriu, tariu pats sau: "O, jus maldingingos motinos, kurios meldžiatės už savo paklydusius sumus, niekad os nenusiminkite. Dievas išklauso jus maldų. Jie pagriš, ir bus džiaugsmo danguje iš nusidėjėlio, kuris pagrišta — iš paklydusių avelių, atrastų per jus nuolatines karštas maldas". Nėra reikalo priminti, kad jis pagrižo sekantį šeštadienį, ir dabar tankiai atsilanko pas mus, nes nuo to laiko gyvena dorai ir net pavyzdingai.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI.

MOTERYSTĖ.

Kl. Ar valia susidėti į moterystę brolių ar seserų vaikams? Aš žinau tokį atsitikimą. Juodu sakosi gavę šlubą kitame mieste. Ar gali katalikų kunigas palaiminti tokią moterystę be Sv. Tėvo žinios? Keno kaltė už tokią moterystę, ar jaunųjų, ar judviejų tėvų, nes juodu gyvena pas moteriškės tėvus. *Westwillietis.*

Atsakymas: Kanonų teisėje kanonas 1076, paragrafas 2 sako, kad moterystės negali buti tarp giminių iki trečiosios cilės jmintiniai. Tāt reiškia ne vien brolių ar seserų, bet nei pusbrolių, ar puseserų vaikai negali susidėti moterystėn. Brolių ar seserų vaikai yra antrosios kartos giminės. Bet jų gyvenamosios vietos vyskupas turi teisės suteikti dispensą, t. y. leidimą, jei yra labai svarbių priežasčių. Išbėgimas nepalengvina tos dispensos gavimą tik gali pasunkinti. Ar tamistos minėtoji moterystė yra tikrą ar ne, galima butų patirti tiktai išklausinėjus pačius jaunavedžius ir žiūrėjus, kokius juodu turi dokumentus. Jei juodu buvo išbėgę į tos pačios vyskupijos miestą, kur vyskupas; jei juodu patys, arba per kokį kunigą kreipėsi prie vyskupo; jei vyskupas turėjo gaves iš Sv. Tėvo teisę dispensuoti antro laipsnio moterystes, tai nėra nei kunigo, nei tėvų kaltės. Jei nors vieno čia minėtų daigtų nebuvo, tai nei kunigas negalėjo moterystės laiminti, nei judviejų sugyvenimas nėra moterystė, nei tėvai negali leisti tokiems gyventi poroje.

Klausimas. Jei katalikas vyras veda protestantę, arba katalikė teka už protestanto ir nei vienas nei kitas savo tikėjimo neatsizada, tik apsima imti moterystės palaiminimą katalikiškai, tai kaip ir kur jiedviem duodamas palaiminimas? *Morta.*

Atsakymas. Sulig įstatų be vyskupo leidimo klebonas neturi teisės laiminti tokių moterystę. Vyskupas teip-gi pasako kaip ir kur duodama tas palaiminimas. Jei vyskupas nepasako, tai klebonas palaiminimą nelygiai porai turi duoti zokristijoje arba klebonijoje, be ypatingų iškilnių.

Kun. P. Bučys.

PRANCUZIJA.

Paryžius, Balandžio 26. Senatas sutarė dabar nesvarstyt sumanymą apie paskyrimą atstovo prie Šventojo Tėvo.

Kad pasaldinus katalikams tą kartumyną ministrų tarība sutarė dalyvauti sv. Joannos d'Arc iškilnėse, kurio bus Gegužio 8, ypač didelės Orleano mieste. Ten žada but ir popiežiaus atstovas. Rouen'o mieste tos iškilnės bus kiek vėliau.

Kanauninkas Audallent, Paryžiaus arkivyskupijos mokyklų direktorius pagarsino, kad pasaulinių augštųjų mokyklų studentai ieško tikėjimo pamokų. 200 politechnikų, 250 centralės dirbtuvių mokykloms inžinierių ir 40 Augustosios Normlės Mokyklos studentų sutarę, prašė kanauninko sudaryti tikėjimo prelekeijas su diskusijomis po jų. Į tas prelekeijas studentai netingi vaikščioti.

Vienas Praneuzijos laivyno oficieras sudaręs savo draugų afieierių tikėjiminc katalikišką organizaciją, atėjo pra Paryžiaus arkivyskupą kardinalą Dubois pasiklausti, ar butų gera jei ir kitos katalikų profesionalės organizacijos sutartų daryti teip-pat ir visos nors vieną kartą m tuose sudarytų bendrą posėdį, kad jamė vieni kitiems pasakytų savo prityrimus. Kardinalas pritarė ir toks įvairių įvairiausių katalikiškų profesionalių organizacijų posėdįvyko Balandžio mėnesyje.

Visoje Praneuzijoje (Gegužio 4) buvo laikomos gduingos Mišios už Napoleoną. Invalydu bažnyčioje Paryžiū kur yra Napoleono lavonas kardinalas Dubois ap vakarais atgiedoja "Libera", paskui kalbėjo generolas Foch. Jis baigė II minutų prieš šestą. Tuo laiku mi Napoleonas Gegužio 1821 m. Kaip tik generolas ištarė paskutinį žodį Paryžiaus amotos šovė 100 šuvių.

VIESOJI PADEKA.

Mano mažytė dukrelė buvo apsirgusi ir neliovė klyku. Daug privargusi aš įsivadėjau nunešti kudikį į sv. Onos Bažnyčią prie California ave. Kaip tik pažadėjau, mano dukrelė paliovė klykusi. Dabar ji jau išgijusi. Ji yra tik trijų svačių amžio. Aš skaitau, kad tas išgijimas yra stebukling ir meldžiu viešai pagarsinti.

Barbora Juškienė,
2930 W. 39-th str. Chicago,

Redakcijos prierasas. Garsindami šitą atsitikimą su p. Juškienės prašymo, mes prisilaikome Urbono VIII įsakmo ir delto pridėdame, jog Bažnyčios neištirtieji stebuk yra ant atsakomybės tiktai skelbiančių juos. Bažnyčia už ju neima atsakomybės.